

Jedinice su transformisane u TG-2, kojima je komandovao pukovnik Mile Novaković, i nama su prisajedinjene četa 'Vukovi sa Vučijaka' pod komandom Veljka Milankovića i jedna tenkovska četa pod komandom poručnika Gorana Sivca. Posebna jedinica MUP-a RSK stigla je u Doboju, koji je bio presječen od strane Tešnja, i dio snaga od Broda do Šešlija, uključili smo se u borbu, zaustavljen je prolaz iz Tešnja i mi se raspoređujemo u Rudanku. Nakon par dana dobili smo zadatak. Formira se TG-2, na čijem čelu je tada bio kapetan Rašuo. Naš prvi zadatak bio je da pokušamo iščistiti trougao Šešlije–Podnovlje–Derventa, tačnije sela Mišinci, Foča, Malovan, praktično od ceste, od Šešlija do Dervente, zaključno sa trouglom Podnovljem. Krenuli smo iz Gornje Sočanice i bio je sporan taj Cer, gdje postoji katolička crkva, tačnije u selu Mišinci. Tri dana pred pad Cera dubički bataljon je pokušao da uđe, drugi dan smo imali velike gubitke u Kordunaškoj i Banijskoj četi. Tada gubimo jedan transporter zbog loše procjene. Tog drugog dana, nakon silnih gubitaka, bilo je još gubitaka, mislim, između 6 i 7 momaka. Dalji uslov za napredovanje, tj. za osvajanje Cera bilo je zauzimanje uporišta dalje. Na samoj crkvi bila su uporišta debljine oko 1,5 m sa urađenim puškarnicama, izgleda kada je crkva zidana – pripremana je za odbranu. Kasnije se pokazalo da je Cer bio zadnje jače uporište. Potom sam dobio zadatak od Mile ovakovića, koji preuzima komandu TG-2. Dobio sam zadatak da sa komandantom 'Vukova sa učijaka' izvršim izviđanje i organizujem kako i na koji način osloboditi taj prostor. Donijeli smo odluku da je nemoguće odraditi taj prostor razvojem strelice, već da se mora uraditi na drugi način. Odluku sam usaglasio sa Veljkom Milankovićem, Milanom Martićem i generalom Borivojem Đukićem, koji je bio na čelu posebnih jedinica iz MUP-a RSK. Plan je bio da se ide sa desnog boka, od jedne šume, sa sedam dobrovoljaca, da pokušamo bez dugog oružja da uđemo iz tog pravca i odradimo Cer i damo znak Torbici, odnosno Kordunaškoj četi i Banijcima, da mogu ući sa Sivcem i tenkovskom četom na pravcu na kojem su prethodno zaustavljeni. To je bio uslov. Zajedno sa sedam momaka, trojica iz jedinice 'Vukova sa Vučijaka' i četiri pripadnika MUP-a RSK putem preko pšenice, dopuzali smo do prvih bunkera. Zatekli smo dio oružane formacije i imali borbu. Neprijatelj je bio poražen. Oko 18.20 paljenjem stoga sijena, koji je bio dogovoren, dajemo znak da jedinice, koje su bile spremne i raspoređene, uđu sa prednjeg kraja, lijevo od puta od crkve. Tada pada prva žrtva. Poginuo je Đorđe Dmitrašinović iz sela Dubovac kod Okučana. Prilaze nam ostali 'Vukovi' i Slavonska četa. Potisnuli smo ih kod crkve i spajamo se sa Kordunaškom četom. To je bio zadnji otpor. Cer je bio uslov za dalje “.

Prilikom izvođenja ove operacije za oslobođenja Cera, 17. 6. 1992. godine, došlo je i do prvih žrtava u operaciji „Koridor-92“, u zoni odgovornosti 1. KK, u okviru koje je djelovala i brigada policije MUP-a RSK. Jovica Đurić, tadašnji potporučnik u jedinici policije RSK, tvrdi: „ Mi smo pješadijski ušli duboko, do njihovog prvog utvrđenja. Onda smo shvatili da to neće tako lako ići. Uskočila su nam u pomoć izviđačka vozila BMRD. Pogodili su prvi BMRD. Dva su momka teže ranjena. Nikola Kartalija je takođe teže ranjen. Pokušali smo da izvučemo Nikolu i tada su ranjena još 3 momka, pri pokušaju da izvučemo Nikolu. Ponovo su pogodili BMRD. Vidjeli smo kako Nikola upada u vozilo i kako gori. Taj dan smo imali trojicu mrtvih: Kartalija, Janjanin i Mraović. To je bilo veoma teško “. O navedenoj pobjedi Miro Šikarac, komandant sa Vučijaka, u jednoj od izjava, kasnije kaže: „ Bitka na Ceru treba da se slavi do neba. To je prva bitka gdje je VRS odnijela pobjedu. Sve dotad je bilo manje-više uspješno, ali to je bila bitka koja je bila presudna za proboj Koridora “.

Značaj pobjede na Ceru je ogroman, posmatrajući i sa aspekta teritorije čije se spajanje

spriječilo. „, Vukovi sa Vučijaka“ u tim danima držali su veoma mali mostobran na rijeci Bosni, koji će postati dobra polazišna tačka i za druge operacije, koje su pokretane prije i u toku proboja samog Koridora. Da nije bilo uspjeha u bici na Ceru, došlo trbi i do spajanja jedinica HVO iz Broda i Modriče sa jedinicama HVOi jedinicama tzv. ABiH iz Maglaja, Doboja , Zenice i dalje